

2013/4
duben

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně

POUTNÍK

Obsah čísla 4/2013

<u>Pozvánka na Valné shromáždění</u>	<u>1</u>
<u> Blahopřání</u>	<u>2</u>
<u>Miloš Mikota: Cesta ticha</u>	<u>3</u>
<u>Ing. Jiří Elger: Mlč a ticho buď</u>	<u>6</u>
<u>Miloš Mikota: Vzpomínka na br. Ing. Jiřího Elgera</u>	<u>7</u>
<u>Dušan Krajčí: Nejpravdivější citát na světě</u>	<u>8</u>
<u>Johan Wolfgang Goethe: Pramen moudrosti</u>	<u>11</u>
<u>Pavel Havlíček Poutník: Úplně poslední!</u>	<u>20</u>
<u>Pavel Havlíček Poutník: Cestou k městu</u>	

**9. dubna si připomeneme 91. Výročí založení
Společnosti Svobodného bratrství.**

**Slavnostní vzpomínkové shromáždění se letos
poprvé koná 16.4. 2013 v Plzeňské obci za účasti
všech duchovních.**

Členové naší obce a hosté jsou vítáni.

POZVÁNKA NA VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ OBCE UNITÁŘŮ V BRNĚ,

které se koná
v pátek 12.dubna 2013 od 17,00 hod.
na Staňkově 18a, Brno , 3.poschodí

Program:

1. Uvítání přítomných členů OUB a hostů
2. Zahájení písní a meditací
3. Volba komise pro vypracování usnesení Valného shromáždění a volba sčítací komise a volební komise
4. Schválení programu schůze shromáždění
5. Zpráva předsedy bratra Jiřího Čady – diskuse ke zprávě
6. Zpráva duchovní – Rev. Mgr. Jarmila Plotěná – diskuse ke zprávě
7. Zpráva o činnosti v Ostravě – diskuse ke zprávě
8. Zpráva o hospodaření a účetní závěrka za rok 2012 – ses. Červená Zdeňka – diskuse ke zprávě
9. Volba delegátů na celostátní Sněm NSČU v Praze, který se koná dne 18.5.2013 a kandidátů do Ústředního správního sboru NSČU (Unitárie) a do Dozorčí rady NSČU
10. Volba členů Místního správního sboru v Brně, volba předsedy a místopředsedy MSS
11. Sčítání hlasů a přestávka s pohoštěním
12. Přečtení usnesení valného shromáždění, diskuse a přijetí usnesení
13. Ukončení valného shromáždění

Jiří Čada v.r.
předseda OUB

Jarmila Plotěná v.r.
duchovní OUB

***Srdečně zveme všechny členy a příznivce naší obce na
Valné shromáždění.***

Jarmila Plotěná

*****

BLAHOPŘÁNÍ

všem členům i přátelům Brněnské obce unitářů, kteří se
narodili v dubnu

VŠE NEJLEPŠÍ!

- 7.4.** Pavel Padalík
- 14.4.** Miloš Kopřiva
- 16.4.** Miloš Kamenický
- 17.4.** Hilda Adamová-Kopecká

*****

Miloš Mikota

CESTA TICHÁ

Pokračování z března 2013

Další zajímavostí tohoto článku je to, že jej bratr Čapek napsal mnohem dříve a dlouho jej nechával ležet v zásuvce svého psacího stolu a pak najednou jej vytáhl a dal vysázet. (CESTY A CÍLE, ročník XIX, číslo 3, březen 1941, strany 41-42). Ani jej nepodepsal, ale členové redakční rady věděli, že to je jeho článek. Tehdy však sotva tušili, že se tímto článkem loučil s námi, kteří jsme v kanceláři Unitarie zůstali. Uvedu slova jeho závěru:

„Už mnohá hořká, avšak marná slza byla vyroněna u hrobu zesnulého, kdy bychom všechno za to dali, abychom se ještě jednou mohli s ním potkat a prosit za odpuštění.

Každé loučení může být poslední. Proto má být naše srdce a náš život ovládnut upřímnou láskou, abychom, kde smíření je nutné, je také hledali.

„Slunce nezapadej nad hněvivostí naší.“

Žijme tedy tak, aby každé naše slovo, každé naše jednání mohlo být i posledním, a abychom neměli proč se za ně stydět, i když smrti patříme v tvář.

*Pohnutky k projevům lásky a šlechetnosti jsou ještě mnohem vyšší: **Bůh lásky nás obklopuje, učinil nás pro věčnost, a co jsme rozsivali, budeme i žnouti.***

Další předpoklad úspěšné cesty ticha je „UMĚNÍ VOLIT SPRÁVNÉ PŘÁTELE A PROSTŘEDÍ“. To není třeba příliš rozebírat, neboť o tom se každý z nás jistě mnohokrát přesvědčil sám. Někdo to zažil se svými dětmi, některé zase s rodiči. Jestliže se člověk dostane do špatné společnosti, vždy na to jenom doplácí.

Předchozí předpoklady CESTY TICHÁ je možno nejlépe posilovat přátelskými vycházkami do přírody, což br. Dr. Čapek pokládal za velký zdroj inspirace, a kde i paní H.P. Blavatská slyšela

svůj HLAS TICHÁ. Ono totiž neexistuje absolutní t i c h o, a to, čemu říkáme TICHŮ, je ve skutečnosti škálou různých zvuků, jako je šumění větru, zpěv ptactva, cvrkot cvrčka, jemné zurčení potůčku, bzucení včel nebo čmeláka a ještě i další zvuky mohou se pojit do harmonie hlasu ticha přírody. Všechno to jaksi splývá a my vnímáme jen to velebné ticho. (pozn.: Anthony de Mello, SJ MODLITBA ŽÁBY, str. 15)

Když se však pohroužíme do svého nitra, můžeme zažívat ještě další a výraznější „hlasy ticha“, které neslyší nikdo jiný než my. I tyto vnitřní „zvuky“ vytvářejí určitou melodii „Hlasu Ticha“, která je harmonická, pokud se dokážeme uvolnit a správně relaxovat.

Nebudu uvádět, jaké ty vnitřní zvuky ticha můžeme slyšet, jak to činí Madame Blavatská, neb je to individuální.

CESTA TICHÁ není tak snadná a jednoduchá, jak si někdo snad může myslet. Je třeba pokorně naslouchat onomu „božskému hlasu“ ve svém vlastním nitru, ať jsme doma nebo v přírodě.

Touto obtížnou „cestou ticha“ šel jeden z našich členů-kazatelů br. ing. Jiří Elger, a to více než třicet let, až do konce svého života. Se svými zkušenostmi se s námi podílel v seminárním cyklu nazvaném prostě „MEDITACE“. Předpokladem správné meditace je právě umění se uklidnit čili „UMĚNÍ SPRÁVNÉ RELAXACE“, na což navazuje „UMĚNÍ SPRÁVNÉ MEDITACE“.

Laicky bychom to nazvali „uměním zastavení myšlenek“. Sám br. ing. Elger nám to vyjádřil ve své básni, kterou složil při své meditativní cestě v lesích u Adamova. Jmenuje se

„Mlč a ticho buď!“

Jak těžké je zastavit myšlenky, ví pouze ten, kdo to zkoušel poprvé a podruhé a potřetí a zase znovu, až se mu to podařilo. Je totiž velký rozdíl mezi mlčením slovním a mezi ztišením mysli. Slovní mlčení je jistým předstupněm a přípravou k úplnému mentálnímu utišení – čili k zastavení myšlenek.

Víme-li (a to my přece víme), že **myšlenky jsou síly**, energetické síly, měli bychom se naučit ovládat tuto vnitřní energii. Neboť i zde platí zásada: **buď ovládneme myšlenky my, anebo myšlenky ovládnou nás.**

6. verš VI., kapitoly Bhagavadgity zdůrazňuje, že (cituji) „**ten, kdo přemohl sám sebe, má v sobě přítele, ale kdo nad sebou samým nezvítězil, má v sobě věčného nepřítele.**“

Protože naše myšlenky jsou silami, které působí i navenek, můžeme jimi buď škodit anebo pomáhat. Ale naší lidskou povinností je svým bližním pomáhat.

Ralph Waldo Emerson např. napsal.: „Zapřísahám vás, nekažte druhým náladu!“. (NFČ: Nálada a její vědomé tvoření).

Úspěšná cesta ticha, jejíž stupně jsem uvedl na počátku, má jako poslední dva stupně (6) umění správné relaxace a (7) umění správné meditace. Br. ing.J. Elger rozkládá poslední dva stupně takto:

1. relaxace tělesná
2. relaxace duševní
3. stát se pozorovatelem vlastních myšlenek
4. zbavit se nežádoucích myšlenek (žádoucí myšlenky pěstovat v bdělém stavu tak, abychom posilovali laskavost, přívětivost a soucítění)
5. v meditaci je třeba zbavit se všech myšlenek (dosažení stavu zvaného ANTAR MAUNA)

Jsou ještě i jiné metody na CESTĚ TICHHA. Br.Dr.N.F. Čapek zdůrazňoval, že je nutno především **ovládnout své city**, o kterých je možno říci totéž, co jsme řekli o myšlenkách : **neovládne-li je my, ovládnou ony nás.**

Běda pak tomu, kdo se stane otrokem svých vášní, ať jsou to vášně jakékoli. Nejhorší ovšem jsou vášně spojené s omamnými jedy, s drogami, alkoholem a pod.

Dávno před tím než psychoanalýza objevila důležitost ovládnání životního pudu či libida, byla v Indii a v Japonsku známa praxe tichého sedění a soustředění za účelem ovládnutí té „**ohnivé síly**“ zvané též **ŠAKTI** nebo „**hadí síla**“.

I tato praxe patří k **CESTĚ TICHHA**, protože se zabývá lidským nitrem a jeho neobyčejnými silami, které mohou být jako ty hřivny v Ježíšově podobenství buď promrhány anebo cílevědomě využity.

Nic nesmí být využíváno samoučelně, jen pro uspokojení sebe sama, svého sobeckého já. Na to nezapomínejme. Každý má na tomto světě své poslání. Jsme všichni součástí velké JEDNOTY lidstva a života.

Zvládneme-li své vnitřní síly, pak jenom proto, abychom tuto JEDNOTU posilovali, abychom posvátný dar života v nás, kolem nás i v přírodě ochraňovali.

K tomu necht' nám dopomáhá Láska Boží.

Tak se staň!

Ing. Jiří Elger

MLČ A TICHŮ BUĎ...

MLč a ticho buď' ...

Pohnutí nesmí tvou rozvlnit hrud'!

Tvář tvoji klidnou, jak tesanou z kamene,

ozářit nesmí žár vnitřního plamene!

*MLč, i když nevidíš pro rosu slzí,
mlč, když radost v srdci ti píseň zpívá,
mlč, i když nad hrobem štěstí tvého
srdce v úzkosti a ve strastech zmír.*

MLč a ticho buď'!

Jak je to těžké,

to Bože sud'!

VZPOMÍNKA NA BR. ING. JIŘÍHO ELGRA

Br. ing. J.Elger byl naším členem a aktivním kazatelem od roku 1967 a rozloučili jsme se s jeho tělesnou schránkou v roce 1982. Nejen, že znal Dr. Paula Bruntona osobně, ale také některá jeho díla překládal a dovedl je přiblížit pozornému posluchači tak, že tento jim dobře porozuměl.

Je nesporné, že každý člověk určitým způsobem hledá štěstí. Ale jak je to z hlediska praktické psychologie a jógy. Uvádím stručné body, jak jsem je tehdy pochopil a stručně zaznamenal.

1. Člověk má mít jasný cíl, svůj vlastní.
2. Ten ovlivní jeho život – bez něho je člověk jako loď bez kormidla.
3. Lidé, kteří nemají tento cíl, poletují od jedné cesty ke druhé (jako motýli).
4. Měli bychom být jako dobrý hrnčič, který pečlivě vytváří svůj džbán a dbá o to, aby nedělal zmetky.
5. Nežijeme izolovaně. Jedinec je ovlivňován okolím, stejně tak jako okolí je často ovlivňováno silným jedincem.
6. Jedině pochopením lze vyřešit problémy světa.
7. Jedinec, který má jasný cíl, může pomoci. Sledovat štěstí a vnášet štěstí do svého okolí. Právě štěstí nemůže být sobecké.
8. Kdo ho nenašel, nenašel pravdu, protože pravda a pravé štěstí jsou nerozlučným cílem uvědomělého života.
9. Podívejme se na extrémny: Evropa-Indie, hmota-duch, ale cílem musí být harmonie – jednota.
10. Život je proces nabývání a odkládání. Čím více dokážeme odložit, tím blíže jsme k moudrosti a ke skutečnému štěstí.
11. Spálit sobectví ohněm lásky.
12. Souzvuk myšlení, cítění a konání.
13. Osvobodit se od sobectví.

14. Touha je hybnou pákou každé činnosti, a tato přináší zkušenost. Nelze ji násilím potlačovat. Kdo ji potlačuje, stane se zatrpklým. (Knižní moudrost nenahradí vlastní zkušenost.)
15. Konečný cíl: láskyplná odpoutanost, nezištná láska, ne-sobecká, harmonický život.

Dušan Krajčí

NEJPRAVDIVĚJŠÍ CITÁT NA SVĚTĚ

"CHCETE NAPRAVIT SVĚT ?! NAPRAVTE RODIČE !!!"

Tento (absolutně) "nejpravdivější citát na světě" jako ústřední motto je z knihy:

Larry Winget: "Za svoje děti si můžeme sami aneb jablko nepadne daleko od stromu" (Jak vychovat zodpovědné a tvůrčí rodiče), Ikar, 2012

Tuto obsahem mimořádně pravdivou a na "komplexnost výchovy všemi barvami zabarvených rodičů" vynikající knihu vám všem doporučuji - především k pravdivému pochopení sama sebe: Proč jsem právě taková(ý) dcera či syn nebo matka či otec?

K tomu ještě nutná poznámka: pro úplnost pochopení skutečné podstaty výchovy, a to (nejen) "rodičů a jejich mláďat" ještě vám moc doporučuji dále uvedenou knihu:

Rudolf Desenský: "Jak poznat psí duši", XYZ, 2008

K tomu:

Protože napravit svět prostřednictvím hájemství v současné době "3 ekluzivních a (údajně) rozhodujících hybatelů světa" - každý člověk na světě - ale držící se svého zdravého rozumu - už nepo-chybuje, ale ví že:

1. Napravit svět prostřednictvím školství je nemožné (!!!): neb celý systém školství se o to pokoušel - "vygenerovat" elitu společnosti (jako vhodný vzor pro následování "všech ostatních",

kteří ještě nedosáhli úrovně elit) - historicky už od vzniku 1.univerzity na světě v Itálii v Bologni v roce 1088, až po ty v současnosti nejelitnější VŠ na světě (1. Harvard University / USA, 2. Stanford University / USA, 3. Berkeley University / USA)

- A jak se trvale potvrzuje: výsledky nápravy světa prostřednictvím školství jsou žalostné !!!

- Natož u nás, kde současné školství stále páchne ještě ediktem Marie Terezie o "povinné školní docházce" z roku 1774: "vychovat" nepřemýšlející, ale o to více poslušné a zglajchšaltované "mechanické figurky", oddané a poslušné "jejímu Veličenstvu" a ne sobě, tzn. trvalému rozvoji své jedinečné a nezávislé osobnosti!!!

K tomu doporučuji (alespoň) knihu: Konrad Paul Lissmann: "Teorie nevzdělanosti aneb Omyly společnosti vědění", Nakladatelství Academia, edice 21. století, 2012

Anotace k obsahu knihy:

V knize "Teorie nevzdělanosti" autor systematicky dovozuje, že mnohé z toho, co se propaguje pod názvem „společnost vědění“, jsou jen rétorické fráze. Ve skutečnosti nejde o ideu vzdělání a vědění, ale o silné politické a ekonomické zájmy ! Čím víc se přísahá na hodnotu vědění, tím rychleji ztrácí vědění a vzdělání hodnotu, a jak uzavírá autor: „Kapitalizace ducha“ ústí v nevzdělanost !!!

2. Napravit svět prostřednictvím církví a náboženských společností je naivní (!!!):

neb celý systém církví a náboženských společností se o to pokoušel - "vygenerovat" ráj na zemi (jako vhodný vzor pro následování "všech ostatních bezvěrců", kteří ještě stále bloudí "v pekelnictví") - historicky už od vzniku 1."historického" náboženství Taoismu a Konfucianismu v Číně v 6.- 5. stol. př. n. l.< strong> až po (skoro) neuvěřitelný fakt, že (ještě) v současnosti je na celém světě cca 80% (!!!) "různě nábožensky orientovaných věřících organizovaných", přes cca 3,5 tis (!!!) "kodifikovaných" církví a náboženských společností "krčících se pod nadvládou zavedených a tisíci lety prověřených" 3 největších náboženství na světě (1. Křesťanství, 2. Islám, 3. Hinduismus)

- A jak se trvale potvrzuje: výsledky nápravy světa prostřednictvím církví a náboženských společností jsou vágní !!!
- Natož u nás - 3. nejateističtější zemi na světě !!! (1. Severní Korea, 2. Estonsko)

K tomu doporučuji (alespoň) knihu: Kolektiv autorů: "Encyklopedie náboženství", Karmelitánské nakladatelství, 1997

Anotace k obsahu knihy:

Rozsáhlý bohatě ilustrovaný zdroj informací, přehledně zahrnující informace o náboženstvích a duchovních proudech z celého světa ve více než 2500 heslech. Podává základní pojmy z religionistiky. Jednoduchou formou vysvětluje obřady, důležité postavy a základy učení jednotlivých náboženství od prehistorie až do současnosti. Text je koncipován se snadnou orientací v heslech a doprovázen téměř 7stovkami převážně barevných fotografií. Na českém vydání spolupracovali přední odborníci z oboru religionistiky.

3. Napravit svět prostřednictvím politiky je vyloučené (!!!): neb celý systém politiky se o to pokoušel - "vygenerovat" sociálně spravedlivou společnost (jako vhodný vzor pro následování "všech ostatních" společností, které ještě nedosáhli kredit sociálně spravedlivých) - historicky už od vzniku 1.původní podoby politiky ve starověku koncepčně vrcholící Platonovým dílem "Ústava" z roku 370 př. n. l., až po ty v současnosti (údajně) nejvyspělejší společnosti (v čele s 1. USA).

- A jak se trvale potvrzuje: výsledky nápravy světa prostřednictvím politiky jsou mizerné!!!

- Natož u nás - 114. nejzkorumpovanější zemi na světě, kde si přesto lidé velice rádi říkají "občané" (!!!) - především však tehdy, když už tradičně se vehementně hlásí o svá práva, ale také už tradičně se velice rádi "tváří", že povinnosti nápravy světa se jich netýkají !!!

K tomu doporučuji (alespoň) knihu: Rothkoff David: "Supertřída", Beta, 2009

Anotace k obsahu knihy:

Je jich jen 6 tisíc a závisí na nich životy 7miliard tvořících celé lidstvo! Ovládají trhy, rozhodují o příjmech a mzdách, daních a úrocích, o práci – kde bude a odkud zmizí –, dosazují vlády, drží v rukou páky mezinárodní politiky. Tajné spiknutí mocných? Kdeže – „žádnou konspiraci nepotřebujete, dodržujete-li pravidla“! Samozřejmě ta, která sami určili! Postarali se o nevídaný růst globálního bohatství – hlavně ovšem svého! Na tuto kosmopolitní elitu – bankéře, manažery a správní rady mezinárodních společností, ruské oligarchy, naftové šejky, magnáty mediálního a zábavního průmyslu, esa mezinárodní politiky – na to, jak (si) žijí a jak „to dělají“, vrhá břitce kritický (i sebekritický) pohled člověk, který k nim měl blízko – někdejší člen Clintonova týmu, Kissingerův obchodní partner a bývalý vysoký úředník amerického ministerstva obchodu.

Johan Wolfgang Goethe

PRAMEN MOUDROSTI

- Špatní lidé jsou drzí – a dobří jsou bázlíví.
- Před špatnými lidmi se musíme chránit tak jako před mrazem. Ale to znamená, že nám pak neublíží.
- Řeči špatných – přeci nejsou náš život!
- Naše zážitky jsou naše zážitky. Nikomu do toho nic není. Oni jsou na tom stejně.
- To, co patří nám, nám nikdo nemá právo ukrást.
- Člověk nemůže patřit mezi nejvznešenější, pokud takový není.
- Všechno chce svůj prostor a čas. Když je někdo vytlačován ze svého prostoru, jemu ubíráno i na čase!

- Když člověk ztrácí své drobné nedostatky, ztrácí i své staré přátele!
- Duch, který se projevuje prakticky, je to nejúžasnější na Zemi.
- Je třeba se umět radovat ze svých i cizích úspěchů.
- Hluboce a vážně myslící lidé mají před lidmi těžké postavení.
- Spíš udržíš úhoře za ocas než přesvědčíš člověka.
- Co má být řečeno, musí být řečeno jasně. Protože toho nejasného má každý sám dostatek.
- Neváhat. Protože jinak jsou myšlenky nepevné jako kámen, ale měkké jako dřevo.
- Pravda je jako pochodeň, ale lidi se bojí, aby se nespálili.
- Pravda nás zavazuje, proto lidi radši věří nesmyslům. Ale nesmysly nás nevedou k vyvíjení, naopak nás vedou k „zavíjení“.
- Opakovaná pravda ztrácí glanc, ale opakovaný nesmysl je hnus.
- Pokud pravdu poznáme, je nutné se s nesmysly rozloučit.
- Objevená Pravda může působit, aniž by byla „světem“ viděna, přijata a pochopena.
- Pravdu je nutné pitomcům několikrát opakovat.
- Se současnými nesmysly se člověk těžko vypořádává. Odmítá-li je, zůstává sám. Přijímá-li je, je nešťastný.
- Být významný chce být každý. Jen se většinou bojí, jestli to není nepohodlné.

- Kdo ví, že má pravdu na své straně, musí vystupovat rázně, tvrdě. Protože, kdo je příliš zdvořilý, nedosáhne ničeho.
- Každá velká myšlenka působí na lidi útočně, proto se tomu lidi brání. A proto se dobré věci nedaří.
- Žít podle velké myšlenky je nutné tak, jako by to „nemožné“ bylo skutečně možné.
- Nejhorší je, když se primitivní a neschopní lidé nalepí na „fantasy“.
- Nejhorší není, že jsou dobří odstrkovaní, ale že jsou pitomci „v kurzu“.
- Jen ten, kdo dělá věci s radostí, je šťastný.
- Nejhorší je, sám se podceňovat.
- Co s narozením dostáváme, s tím musíme umět sami zacházet!
- Kdo chce „bojovat“, musí se „obrnit“!
- Myslet na to, že počátky „zisků“ máme v sobě!
- Člověka vlastně nelze oklamat. On se oklamává sám!
- Je lépe, klame-li se člověk ve svých přátelích, než když on klame své přátele.
- Pokud plníš své denní povinnosti, tak nejlépe sám sebe poznáš.
- Není žádná „mez“, která by nešla vylepšit – snahou nebo trpělivostí.
- Každé obhajování svého sebeomezování brání dokonalosti.
- Kde není účast, chybí stopa.

- Člověk se nemá nechat držet starými pořádky.
- Nejdřív má člověk zdokonalit sebe, až pak to čekat od ostatních.
- Čím víc úsudků člověk přejímá od jiných, tím víc se sám ztrácí.
- Co vím, to vím. Když to „cpu“ ostatním, získám spíš jen odpor, útoky, netečnost.
- Speciální lidé jsou ti, kteří vidí, jak jsou úřední věci neúčinné a škodlivé.
- Hovoří-li se o věci, které nikdo nerozumí, je jedno, jakými slovy se to vysvětluje.
- Je spodivem, kolik druhů ovoce dokáže vzniknout z jednoho semene.
- Milí křesťané by nejradši vyvraždili všechny pohany.
- Čím více se člověk blíží k cíli, tím jsou překážky vyšší.
- Časem se diletantismus často vydává za umění.
- I z míchačů barev se mohou stát mistři.
- Kdo je upřímný k sobě i jiným, má ten největší talent. Kdo miluje Pravdu, je génius.
- Lidi vědí CO, ale nevědí JAK.
- Mistři jsou ti, kteří ne, že říkají nové věci, ale říkají je tak, jako by ještě nikdy nebyly řečeny.
- To „vysoké“ bývá zřídka přijato. Lidi, jichž většina je na nízké úrovni, chtějí to, co „můžou snadno používat doma“.

- Co je nám dáno při narození, nám nemůže nikdo jiný dát; jen rozmnožit, ale ne udusit.
- Je pozoruhodné, že řečem filozofů lidé nerozumí, ale básním, i jsou-li obtížné, ano.
- Lidé věří spíš divadlu než skutečným událostem.
- To špatné se musí „zatraceně“ vyzdobit, má-li přebít to, co je správné.
- Skutečné pravdy mají pečeť Boží. Géniové to vědí.
- Nejhorší je, že odmítáme svou vlastní existenci, abychom mohli tzv. „existovat“.
- Každé „čištění“ musí být obohacující a oduševňující.
- Je štěstí, když jde k člověku něco „samo“; ale ten nesmí stát se „založenýma rukama“.
- Člověk se m ů ž e vyvíjet kdekoliv.
- Lidi využívají svobodu, že ji spíš zneužívají.
- Mít na paměti, že každý je Originál.
- Když chce někdo někoho „pozvednout“, často požaduje příliš, a toho, kterého táhne nahoru, místo, aby protáhl středními stupni, jen táhne, aniž by mu umožnil hnout se z místa.
- Pravá osvěta je, když člověk sám může o svém stavu přemýšlet a měnit ho k lepšímu.
- Je možné nadáváním, moralizováním, varováními, příkazy a tresty měnit člověka k lepšímu, ale lepší je vést ho k tomu, aby sám o sobě i tom dalším přemýšlel.

- Pokud se školník bude učit latinsky, bude se cítit lépe při své každodenní obyčejné práci.
- Přes staletí jsme nabrali tolik balastu, že je nutné se obrátit k tomu původnímu.
- Člověk, který duchovně pracuje, zjišťuje, že většina lidí je proti němu.
- Není horší než tzv. „většina“, protože sestává z těch, kteří se jen přizpůsobují. Stávají se masou švindlířů nebo zbabělců a nevědomců.
- Která vláda je nejlepší? Taková, která nás učí, jak si nejlépe umět vládnout sami.
- Všimněte si, že zákony dělají staří, a chlapi, a ne mladí a ženy. Ti první chtějí upevnění, zatím co ti druzí uvolnění.
- Ti, kteří chtějí vést, nemají kličkovat, mají být stálí, rozumní, čistí a pravdiví. Co chtějí, nemá vycházet jen z jejich chtění.
- Vychovatel má rozumět dětství, ne se řídit podle dětí. Zákondárce má rozumět lidstvu, ne se řídit podle lidí.
- Radši ať se tobě děje bezprávní, než aby byl porušen zákon.
- Když jsou lidi nuceni k povinnostem, aniž by jim byla přiznána jakákoliv práva, musí se jim aspoň pořádně zaplatit.
- V mládí být moudrý jako stařec, ve stáří čilý jako mladík, to je velké štěstí.
- Aby byl člověk spokojený, musí splnit to, co má, bez ohledu na vliv okolí.
- Chce-li člověk získat publikum, musí mluvit tak, aby i jeho vnuci

měli chuť nad tím žasnout.

- Slabí lidé mají často revoluční myšlení. Ale nemají chuť někoho ovládat. Jenže si neuvědomují, že ani sebe, ani jiné vlastně ovládat neumějí.
- Jakmile končí tyranie, okamžitě nastává konflikt mezi demokraty.
- Nikdo nezíská o sobě takové uznání od lidí, jaké by si o sobě mohl utvořit sám. K této velké výhodě dospěje ale často velice pozdě.
- Pověřivost je poezie života.
- Přesto, že jsou ženám upírány různé schopnosti, u mužů je často těžko hledáme.
- Co se týká svobody, větší hodnotu má svobodným se cítit než jím skutečně být.
- Lidem se většinou líbí prostřednost, protože je pohodlná. A také to množství stejných lidí uklidňuje.
- Ne jen narození, ale i uplatnění jsou v životě důležité.
- Někteří by rádi měnili sousedovo ovoce za své spadané listí.
- Každý se má držet své cesty a nenechat se obloudit autoritami, ovlivnit všeobecným míněním, ani současnou módou.
- Kde je voda, ještě nemusejí být žáby.
- I nejmenší vlásek vrhá stín.
- To zvláštní závisí na všeobecném. Ale to všeobecné podléhá tomu zvláštnímu.

- Co má být pochopené, musí být nejdříve nalezené.
- Kdo nejedná pro sebe, trpí. Člověk dělá něco většinou kvůli druhým, aby měl z toho nějaký užitek.
- Pokud jsme každý den mrzutí, znamená to, že nejednáme správně.
- Co vymyslíme, do čeho se pustíme, by mělo být tak dokonalé, čisté, krásné, jako by svět jen na toto čekal.
- Poznej sám sebe – to je jednoduché; dávej pozor, aby sis neublížoval tím, jak se chováš k bližním a světu okolo sebe.
- Necítit se dobře je snadné; člověk koná dobro, ale pořád se ptá, jestli je to správné.
- Člověk utíká k mysticismu, protože vidí, že vše jen vypadá jako náhoda, a že se nerozumné děje a rozumné selhává.
- Člověk by měl přejímat vzory, ale bez jejich trápení.
- Dobře tomu, kdo nepřikazuje světu, a ani si nenechá přikazovat.
- Můžeme si myslet, že svět známe. Ten ale bude vždy v předstihu před námi.
- Myslíme si, že myšlenky jsou naše výtvořiny. Tak jak to, že si, hlavně, když jsme staří, dělají, co chtějí?
- Klidné a příkladné vztahy nás obírají o spousty vzrušujících zážitků.
- Čím je člověk starší, tím méně má současníků, kteří by ho mohli slovně ohrozit.
- Musíme myslet na to, že každá osoba, kterou vidíme zvnějšku,

má i vnitřek.

- Vše se točí okolo: chtít, mít, uskutečnit.
- Je umění vidět tenká vlákna mezi protiklady.
- Chyba je, že se pochybuje o jistém a o nejistém se chceme ujistit.
- Když uznáváme přednosti protivníků, získáváme.
- Chce-li člověk kráčet jako první, musí také první vstát.
- Staří mají být laskaví. Protože chyby, které vidí u jiných, ve svém životě většinou také dělali.
- Je nepochopitelné, že lidi často jednají proti svému přesvědčení i proti svému rozhodnutí.
- Člověk často mlčí, aby jiné lidi nenaštval; ale oni zůstávají spokojení, a on je naštvaný.
- Mistr je ten, který nás umí vést k cíli.
- Pokud by všichni pořádně studovali zákony, neměl by nikdo čas je porušovat.
- Otázka zralosti národa je jednoduchá: nechť se lidi rodí až ve třiceti.
- Říká se „sebechvála smrdí“. Ale co se týká pomluv o někom, to najednou publikum žádné nosy nemá.
- Pokud by moudří nechybovali, museli by se potomci pominout.
- Každý by si měl důkladně promyslet, kterým orgánem chce světu prospět.

Pavel Havlíček Poutník

ÚPLNĚ POSLEDNÍ!

Jednoho dne přišel Antonín o domov. Přišel o všechno, o bydlení, o peníze, o majetek! Vlastně – chtěl přijít!
A rodina? Tu jako dospělák nikdy neměl.

Jak je tohle všechno možné?! Bůh dopustil, a stalo se! A Tonda neprotestoval. Stal se z něj člověk bezdomovec... Nastala zima.... Styděl se potulovat městem a žebrať. Přičilo se mu žebrať na úřadech o sociální podpory, ostatně neměl na to nejen naturel, ale ani energii a sílu a ani žádné papíry k tomu neměl.... V lese si našel seník, veliký, prostorný, plný sena. Dokonce i sena čerstvého a voňavého. To bude něco ! Pošušňáníčko. Přituhlo. Holomráz spálil zemi. Tonda, zabalen do staré dřevé deky ze smetiště, se zavrtal jak jen to nejvíc šlo, do sena.

Bylo mu teplo? Ano, otázka. Bylo mu teplo?... Šlo přece také o teplo duše!... Bylo. Chvilíčku. Rychle vychladl. Sám uprostřed hlubokého lesa na kopci za městem, kam málokdy chodí lidé. Hvězdy svítily. Antonín postřehl něco podivného. Zvláštní pocit. Nemrzne?!... Jak je to vůbec možné, jak se ocitl tady, jak a proč se dostal až sem, nejen do těchto míst, ale sem, do takové životní situace???!... Ne, to přece není možné!...

Vždycky, když přišla zima (totiž tenkrát), zabydloval se ve svém pokojíku, a táta roztápěl ústřední topení. Vždycky kdysi dávno! To ještě, když byl Tonda malé dítě, a dorůstající kluk.

Už to neplatí!

Hvězdy svítily.

Tak studeně, tak ledově, tak nezúčastněně!

„Mami“ ... zkusil Tonda. „M a m í í í í!“ Ale bylo to jako beknutí srnčího mláděte kdesi v pustinách! ... (A to už je Tonda takříkaje

starý chlap!) Laň někde na druhé straně lesa zadávili vlci! ...

Tondovi nejdříve zmrzly slzy v očích, potom mu ztuhla krev v žilách, a srdce, to zmrzlo až plně poslední ...

Pavel Havlíček Poutník

CESTOU K MĚSTU

Tak nádherně čisté, velké, zlaté a příjemné slunce jsem už dlouho neviděl! Ticho, mír a klid se pokládal do milého pobafávání místních pejsků voříšků, ten podmanivý poklid naléhal na vychládající krajinu, zadní cesta mezi poli a mezi domy se smířlivě a přenádherně obyčejně vinula k městu, žluté lány mírně pokyvovaly svými rostlinami, nemohl jsem jinak, každou chvíli jsem se zastavoval, rozhlížel jsem se, slunce, protože už nastával jeho čas, slunce tak nádherně veliké, zlaté a jasné, zapadalo před půl devátou večer do černých, ale vůbec ne nepřátelských lesů, shýbl jsem se, přiložil jsem prsty k zemi, abych zjistil, jestli ještě hřeje, pohladil jsem trávu, na obloze, pod plouživým, šedofialovým oblakomrakem letěli rackové, v mlčenlivých oknech velké továrny to rudě zahorelo!... Za týden to budou už neuvěřitelné dva roky, kdy odešel náš táta! No ano, vzpomeneme si, vzpomínáme! Všichni. A každý po svém...

Krajina chladne čím dál, tím víc, lesy spolykaly poslední sluneční paprsky, můj vlak nepočká! Seberu se a spěchám! Protože je čas spěchat! Čas spěchat, jako čas, kdy má zapadat slunce!

Chvilíčku našlapuji po špičkách, jakobych byl plný úcty a ohleduplnosti! Ještě se rozhlížím, ještě zavolám Ahoouj!!!
A mlčím. Nebo si ještě něco zapíšu?! V rychlosti hledám kousek papíru. A pak už opravdu spěchám.....

Foto na titulní straně: Rev. Mgr. J.Plotěná

Foto Růže: Peggy Greb, jde volné dílo z United States Department of Agriculture (staženo z wikipedie)

PROGRAM NA MĚSÍC DUBEN 2013

Shromáždění se konají na ul. Staňkova 18a, Brno, budova OSC a.s.,
3. patro. Doprava: tramvaj číslo 1 a 6 - zastávka Hrnčířská

Středy 17 – 19 hod.:

- 3.4.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, RNDr. Milan Lustig:
ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ A AUTOGENNÍ TRÉNINK
- 10.4.: Ivo Koukol: **OTAZNÍKY NAD GEOPATOGENNÍMI ZÓNAMI
Z PRAXE br. M. KOPŘIVY dipl.ing.**
- 17.4.: RNDr. Milan Lustig: **ZÁZRAKY PŘÍRODY II :
SCI-FI SKUTEČNOSTÍ**
- 24.4.: Ing. Pavel Sedlák : **MINIKURS POČÍTAČŮ**

Pátky 17 – 19 hod.:

- 5.4.: Prof. Miroslava Paulíčková: **VÝVOJ ČLOVĚKA A GENETIKA**
- 12.4.: **VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ BRNĚNSKÉ OBCE UNITÁŘŮ**
- 19.4.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **SÍLA TICHÁ**
- 26.4.: Jiří Mothejl: **VLASTNÍ DUCHOVNÍ PROŽITEK**

Čtvrtek 18.30 hod.:

- 11.4.: Setkání se společností ALLAN KARDEC: (přednes česky)

Děkujeme všem dárcům za finanční příspěvky na našich akcích.

Obec unitářů v Brně vydává měsíčník „Poutník“ obsahující původní články členů a přátel Unitárie, články z historie unitářství, poezii, aktuality i zábavu.

E-mailová adresa: unitaria.brno@seznam.cz. Viz též www.unitaria.cz .

Pokud si přejete tento program nebo časopis „Poutník“ dostávat e-mailem, sdělte vaši e-mailovou adresu v kanceláři Obce unitářů v Brně.

Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Mgr. Daniel Novotný,
ing. Marie Vohlídalová, ing. Ivan Sommer